

Hõisja Matsi, ma löön tralli,
Kes ei salli Matsi tralli,
Mats lööb selle kukerpalli.

„Meie Matsi” omas asjas.

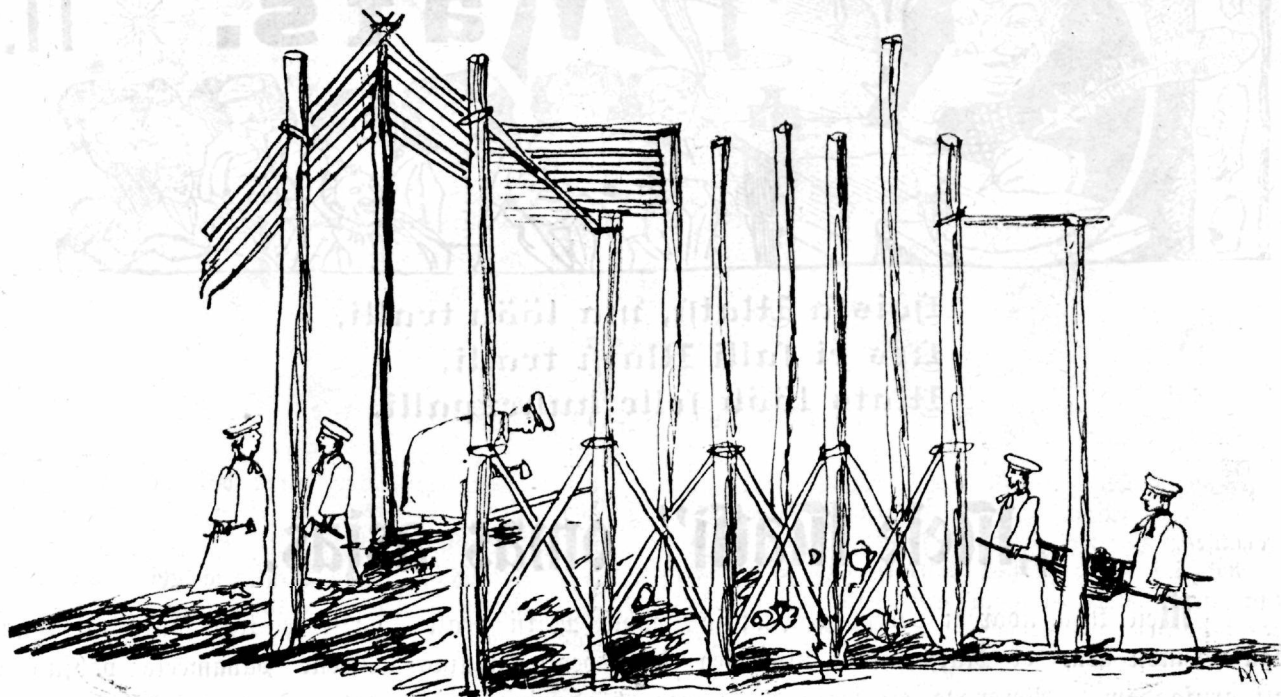
Meie talu noorem perepoeg Teotaja wahib Matsi peale kõdriti ja tegi jõulu eel koguni niisuguse tembu ära, et Matsi auusa nime jea selja peale kirjutas. Selle pahameele põhjus on küllalt arusaadaw. Perepoeg oli sealauda nurga äärde ja tapuaia taha omale kasukartulid maha teinud. Teistes taludes on aga need kohad ikka julasemeeste harida ja sellepärast wõttis Matsgi tapuaia taguse ja sealauda nurga ääre omale tubaka maaks. Mats tarwitab nimelt palju tubakat, sest ta suitsetab jeda piibus, peab tubaka rulli põses ja nuuskab ka ninasse. Kartulid kaswawad aga niisuguses kohas kárnased ja halwa maiguga. Mats ajas oma waod teotaja perepoja wagudest just risti üle. Siin oleks tal nüüd küll waielda, et tema waod tapuaia taga e n n e oliwad, aga see ei wabanda asja; tal on suured wäljad harida, harigu neid ja jätku need kohad Matsi hooleks. Toidumilja seal kaswatada ometi ei kõlba, sellepärast ajab Mats oma waod tema omadest ikka risti üle, niikaua kui ta iganes tapuaia taha ja sealauda nurga äärde wagusid ajama tuleb.

„Sakala” hoiatab perekondasid „Meie Matsi” tooruse eest, ei tea aga siisgi ütelda, mis Matsis nii toores wõi ropp oleks. Tõsi nüüd küll on, et Mats oma ülesandeks peab, herrade tooruseid ja üleannetusi hurjutada ja ka jeda peame tõendama, et „Meie Mats” laste jaoks ei ole. Aga tarwilikuks peame herrade üleannetuste hurjutamist ometigi ja kui seal juures asju digel wiisil kujutame ja nurjatusi dige nimega nimetame, siis ei ole see mitte muuks otstarbeks kui selleks, et nurjatus kui mitte muidu, siis ometi pilke läbigi karistatud saaks. Hoidku ennaft „Sakala”, kui temagi isandad peaksiwad tooreid tempa tegema, siis toome need niisama toorelt ilma ette.

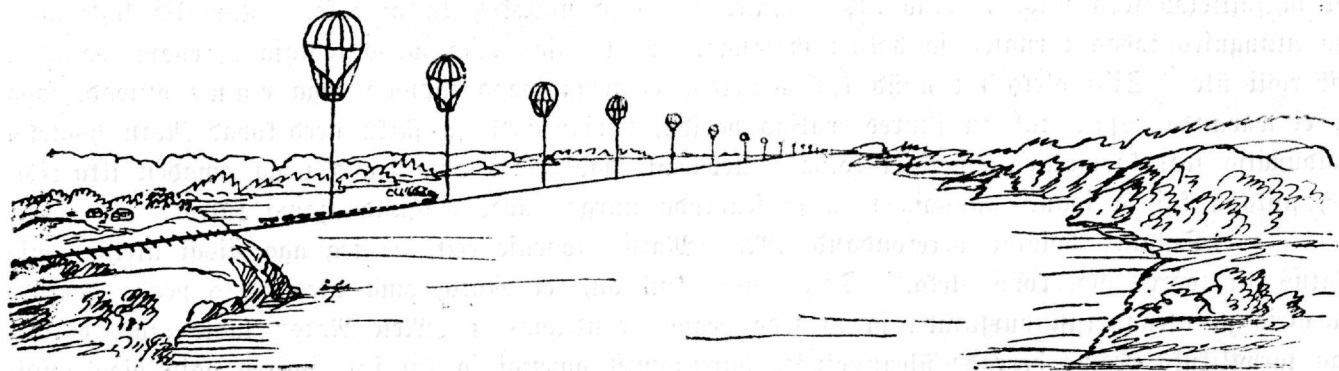
Neid isandaid, kes „Meie Matsi“ pärast mõnda kannatada on saanud, palun seda mulle andeks anda; nähte, see wiga on minul juba kõstri porgandiaias käimisest saadik küllas, et ikka süü ja nuhtluse kellegi kaela ostan lütata, kes just parajasti lähedal olema juhtub.

„Meie Matsi“ jälletulemise kohta palun tähele panna, et nüüd nii pea oodata ei maksa. Liiga tihti tulles jääb Matsi töö kesiseks ja wesiseks. Seegi kord on liiga wارا, aga nõudmine „Matsi“ järele oli nii suur, et enam miivitada ei saanud.

Rohkesti naljakaid kirjutusi ja joonestusi palun „Meie Matsi“ jaoks Matsi asjamehe kätte saata aadressi all: Я. Язонъ, Кегель, Эстл.

Tallinna uue Saksa Teatri ehitajad.

Kõige uuem leidus. Sildade ehitamisel ei ole enam waja kulukaid wõlwe-
fambaid teha, waid õhulaewad saawad silla ülesse kandma. „Mats“ on leiduse peale patendi wõt-
nud ja tahab seda uuel Saapsalu raudteel esimest korda tarwitusele wõtta.

Mutaguse taat läheb kontserdi
luba saama.

„Sa kuradi memm!“ karjus „timufas“,
kui wallawanem temale teatas, et tema ameti-
mennad nõuus ei olla maanteesid kiwitatud uulit-
sateks muuta.

Tallinnast Paltiskisse.

Rahata lõbureis just väga lõbus ei ole, aga sellest samast „ainest“ elavad ju rahatumad kui rahalisedgi ja nemad peavad ka wahel löbu saama.

Raha ei olnud minul kopitutki, aga Paltiskisse tahtsin minna. Sääl on minul nimelt üks tuttav, ameti poolest sõrmiteja wõi näppaja. Kuidas seda nüüd nimetada, aga tema harilik amet on järele waadata, kas kaasinimeste raha kukrud, taskufellad j. n. e. ikka alles on, ehk ära kadunud.

Mis siis muud, mina läksin kodusje — see tähendab, et ma uulitsjal ümber ei hulkunud, ja panin enast piduriidesje, ehk teijiti üteldud, lasksin need riided, mis mul ümber oliwad, ümber ka jääda, ja nõnda punustin raudtee jaama ja läksin kolmanda klassi wagunisse. — Esiteks küll mõtlesin teijes klassis seita, aga tuli meelde, et jääl pole muud kui narrisid, ja nende jeltfi ma ei igatse.

Rong wilstas ja siis me läksime.

Olime juba üsna Rõmme lähedal, kui konduktor wagunisse tuli.

„Piletid?“

Ma ei teinud kuulmagi.

„Kus teie pilet on?“

„Ah pilet? Mul pole seda olemasgi.“

„Noh nüüd hullu. Siis muretssege kohe, Nüüd peate selle eest rohkem maksma.“

„Siina wahel ei tähenda minuuguse mehe kohta midagi, minul ometi raha ei ole.“

„Ei ole raha. Ja kuidas sa lurjus tohid rahata tulla?“

„Herra konduktor, mina olin purjus ja arwasin koju tulema, kui asjast aru sain, oli see juba hilja.“

„Massuurik“ j. n. e.

Ja Rõmme jaamas tuleb ta jälle wagunisse enne kui rong jõuab seisma jäädagi, wõtab minu kaeluselt finni ja oma käega talutab wälja.

„Hääd teed minna,“ hüüdsin mina ja tegin nagu lähetsin minema, aga läksin waguni warju kõrwale ja kui rong liikuma hakkas, olin jälle wagunis. Aga oleks te siis kallid herrad kuulmas olnud, mis ta keif minule ütles, kui märkas, et ma polnudgi Rõmmele jäänud. Wiimaks ahwardas ta mind Sael politsei kätte anda ja küsis, mis massuurik mina olla.

Minu nimi on Jüri Pontsius Makabeus Iskariot Peetrus Pärt Pent Peetripoeg Petterson ja olen herra konduktori ametiwend.

„Mis sa pürguline waletad?“

„Üsna tõsi; minul on näpitemise amet nagu teilgi.“

Sael jaadeti mind hää sõiduga wagunist wälja ja tegin otsuseks, et nii wiisakuseta konduktori kaugas enam edasi ei lähe, waid jäin järgmisest rongi ootama.

Sael ongi iseäranis lõbus olla, nii lõbus, et just nii lõbus ei ole kujukil mujal kui Sael. Mina käisin seal talust talusje ja kerjajin: kofku 87 kopikat, ühe juure wõileiwa, wanad kingad, ühe kõrwalopsu, wanad säärtevarjud j. m. ja siis astusin rongi ootama. Rong tuliigi; mina astusin peale ja sain Keilas rahatusje ja piletitause pärast jälle wälja wistatud.

Keilas ongi iseäranis lõbus, nii lõbus, et kusagil mujal just nii lõbus ei ole kui Keilas. Siin sain kofku 63 kop. j. n. e.

Mõtlesin juba, et pean jalgsi Baltiskisse minema, sest et sel päeval rongi Keilast enam ei läinud, aga õnneks juhtus üks maamees mööda sõitma ja mina palusin tema wantrile. See küsis eiteks kas mul ka raha on, aga kui mina kerjatud kopikaid kõlistasin, siis saingi kaasa sõita. Aga taat uinus just Baltiski lähedal magama ja mina arvasin, et see minule suureks auuks ei olegi uinuwa maamehega Baltiskisse sõita; sellepärast läksin wantrilt ära, aga meopalgaks jätsin

temale Sauelt saadud mõileiva ja kingad. Kas palka tema meelett küllalt oli, seda ma ei küsinud.

Kohe linna jõudes sain wana tutawaga kofku, ja jälle ägemine oli kiigutaw. Selle 1 rubla 50 kopiku eest ostsin aptegist Riipalsamit ja pidasin lõbu. Baltiski ongi lõbus linn, mujal ei olegi just nii lõbus kui Baltiskis. Järgmisel päeval tulin samuti tagasi kui olin läinudgi. Ja terwel teekonnal polnud muud wiga, kui et see oli ainult — tühi meeletujutus.

Ainupakkimust J. P. M. J. P. P. P. P. Petterjon.

Ümberpööratud maailm.

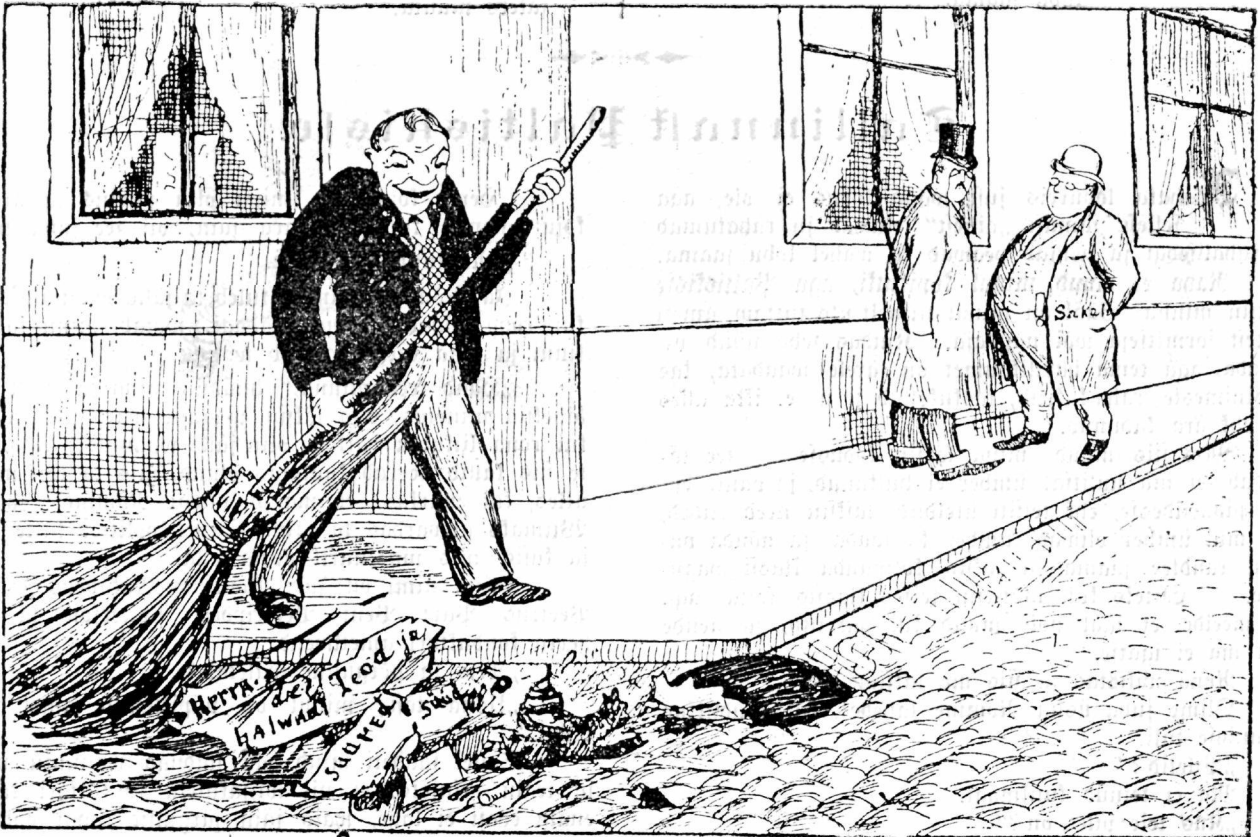
Lukusepp: Mina ütlen sinule, et maailma elu ennaft weel üsna ümber pöörab, hoopis wastupidiselt, kui see nüüd on.

Sõber: No oleks tõesti tore näha, kuidas wiiskümmend nekruuti üht leitnantii komandeerivad.

Kohtus.

Kohtunik: Teid süüdistatakse, et hr. S. le pahema kõrwa peale laks korda olete löönud.

Kaebusealune: Pahema kõrwa peale löin temale, ainult ühe korra. Teine hoop sattus sinna, kus kõrw enne oli olnud.

Kui „Sakala“ „Meie Matsi“ nägi isandate koeratempude kallal pühkimas, ütles ta: „hoidke „Meie Matsi“ eest, sellega teete meile palju head“.

„Meie Mats“ ütles selle kohta: „Hoidke endid, Wisjandi herrad, kui ma ford oma abiliste läbi kuulda saan ja selgesti tean, kuidas Teie pool oieti elatakse. Et Wisjandis väga palju kõlwatuist leidub, selle juures ei ole kahitlust“.

W i l d i m õ i s t a t u s .

Kes kõige naljakama juletuse jandab, mida järgmine „Mats“ tarvitada võib, saab Matsi asjamehe läbi kümme rubla.

Need meistrid meie oleme Kes targaste kõif teevad : Kui jõimame ja laimame, Siis juled sapiis keevad. Kõif teiste fööb me laidame
 Ja ijeemast kiidame, Seft mä = hä = hä = hä = hä = hä mät = mät = mät.
 Samnen. Eesiti laulit.

uue toimetuse hoole all.

Kuida arstid enne palka kõrgendasivad.

Iõnukale isandale oli wanal hääl ajal kord pind förme wõi pihupesa sisse läinud ja ta pidi selle pärast arsti abi otsima minema. Oma aja kombe järele wiis ta kingituseks paari hani. Arst leidis kingituse liiga kehwa olewat, tõukas tiffu sügavamale ja kästis mõne päewa pärast uuesti tulla. Isand tuli ja tõi nüüd sea kintsu kingituseks. Seegi ei olnud veel arstile küllalt; ta tõukas pinna veel sügavamale ja ütles tarwis olema veel uuesti tulla.

Uga siis sündis, et arst pidi teekonnale minema ja noor abiline tuli afemele. Kui isand haige käega selle juurde tuli ja seekord lohi oina kingituseks tõi, ei teadnud noor tohter sugugi, mis kumbed wanal oliwad, waid tõmbas pinna wälja ja käsi sai terveks. Kui wana tohter siis teekonnalt tagasi tuli, kuulas ta järele, kas kedagi tähtsamat haiget on käinud.

„Ei muid nimetamise wäärilist kedagi,“ wastas noor arst — „kui et wana isanda kätte oli pind“ —

„Wõi tema oli siin,“ hüüdis wana wahela. „Mis ta kingituseks tõi?“

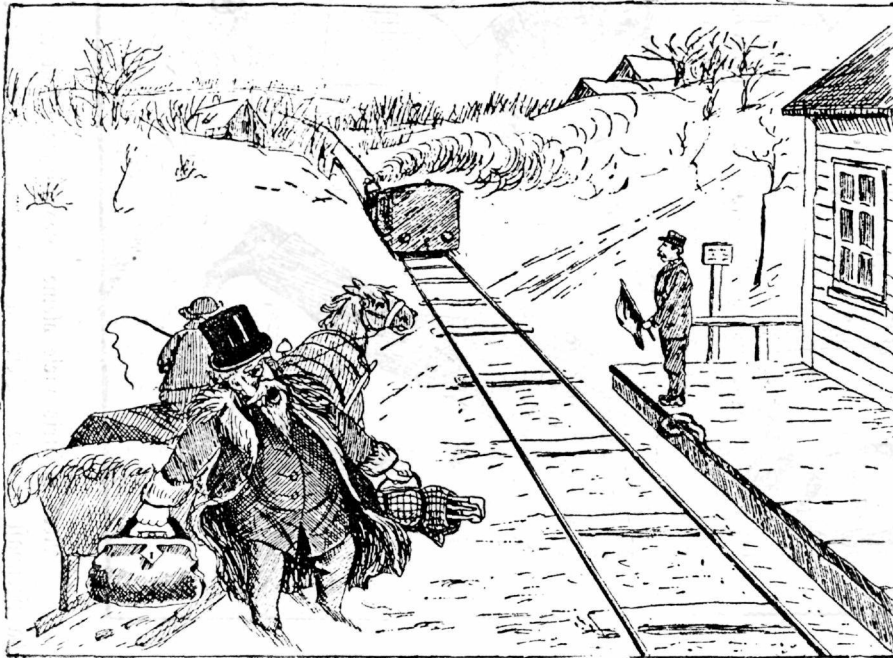
„Lamba.“

„Ja mis sina tegid?“

„Mina tõmbasin pinna wälja ja nüüd on käsi üsna terve.“

„Oh sina tainapää! Wõi tõmbasid pinna wälja? Ei, sina oleksid pidanud seda sügavamale wajutama, kuni isand oleks pidanud lehma kingituseks tooma. Mõnda teen mina ikka ja sina tee samati, kui päris amestise saad.“

Wana Palupära Jüri poeg, keda isa suure waewa ja hoolega koolitas, kuni pois mingisuguse isanda loha pääle sai, olla nüüd wanemate keele nii ära wandunud, et enam kordagi oma peenikest fund sellega ei rifu. Kui isa teda wahel waatama tuleb, wõetawat ikka tõlf wahelrääkijaks.

Ei saanud kaasa minna.

Barun H. (jõuab jaama juurde kui rong parajasti ära on sõitnud): „Zeit fuhr der Teufel nach Hölle und ich konnte nicht mit!“ (Nüüd see kurat läks pürgusse ja mina ei saanud kaasa minna).

Itka kaupmees.

— Peremes ja herra, noor kaupmees Müller on meile 10 tuhat rubla võlgu.

— Pange siis minu kõige vanem tütar tema rehgunni pääle.

Rahhal on võimul ütles Harjusaare Nts, kui tahe kopiku eest piruki ostis.

Meiude testelt.

Marie: „Iga ei lähe enne kellegile mehele, kui ta oma ideaali on leidnud.“

Mina: „Noh, mis sugune tema ideaal siis on?“

Marie: „Niisugune mees, kes košib.“

Rinnitusefeltsi kontoris küsib külamees: „Kas võiksin ma oma vana rehe eest tulekahju raha saada?“

„Müllal rehi põles.“

„Ei nüüd veel, aga mõtlesin, kui elu ja terwit jätkub, tuleval nädalil.“

Kui haukum loer sulle pääle tikub, siis ole üsna rahuline. Kui see võimalik pole, siis anna talle keppi. Muud vahepealset abinõu ei ole.

Kolera ajal.

Arst: Noh, kas olete ettevaatuse pärast juba midagi abinõunuid tarvitanud?

Prova: Muidugi — mina sundisin oma meest testamenti tegema.

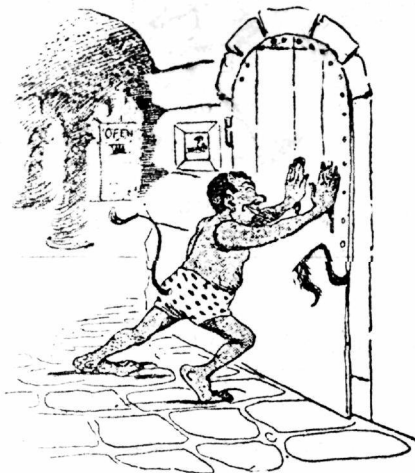
Talumees (kes parajasti on hooned tulekahju vastu kinnitanud ja kinnitusraha maksnud): Noh, kui see nüüd põlema läheb, mis ma siis saan?“

Herra: „Bähemalt taks aastat sunduse wangiööb.“

Koolmeister: Meie ei tohi kaebada, vaid sellega rahul olema, mis meil on.

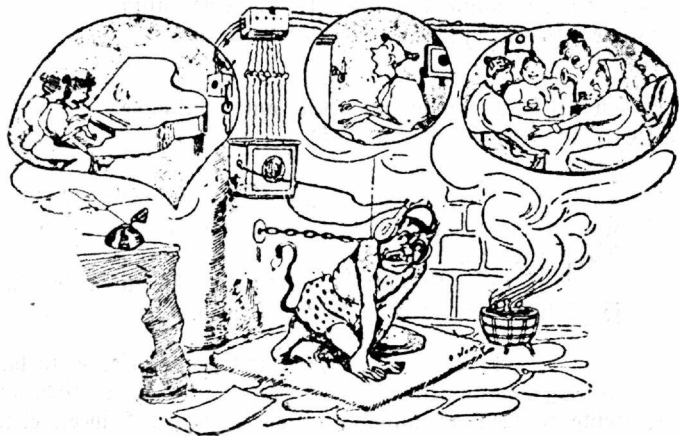
Kuulja: Ega ma ta selle üle kardagi, mis minul on, vaid selle üle, mis minul ei ole.

Põrgulik kätemaksmine.

Üks noor kuruwalm, mitmesuguste põrguliste seas hästi tuntud lurjus, paiskas kord pääkurabi saba usse wahese.

„Sina lurjuste lurjus!“ hüüdis pääkurat saba kinni hoides, „küll mina sinule näitan!“

Pääkurat pidas kaua aru ja mõttes wiimaks kolm unt piinariista, mille kõrwal kõik endised pürgupiinad warju jäiwad:

Telefoni,

Klaweri,

ja Rohwi-kannu.

Waene õnnetu kuruwalm!

Kingsepa nädal.

Reede.

Laupäev.

Pühapäev.

Esmaspäev.

Teisipäev.

Reisnädal.

Reisipäev.

A.: No, kuidas on; jookseb juba teie poeg?
 B.: Ei, jooksta ta veel kül mitte ei saa, aga jalad on tal kül juba.

Zoodik, (oma pojale, kes teda kodu viib): Pois mis seal kraavis lamab?
 Poeg: See seal on palju klaasi põhja tõstnud, isa.
 Zoodik: Riisugune lohakas! Pois, pane mind süa aia najale seisma ja aita see täislakkunud siga sealt üles.

Professor, (homikul peale oma pulmade üles ärgates): Aga preili, mis teete teie siin? —

Beike Paul: Dnkel kas ei ole ime! olla inimesi olemas, kes tuld süüa võivad!

Dnkel: Paulikene, on sihufesigi ilmas, kes wett juua võivad.

Kas olete seda juba kuulnud; Kõik Hiinast Wene- maale tulewad kirjad: wdetawat lahti?

No noh — miks seda!

See et neid ju muidu lugeda ei saa.

Noor proua. („Põlewat küüni“ maalides). Kas ei ole loomulik? Arwab end üsna põleva ole hajuugi nuusutama.

Mees (kuivalt): Hoidku, see on ju meie lõuna föögi hais, mis kõõgis põhja kõrweb.

Talupoeg, (kellele õnne soovitakse, et ta härg B. S. wäljanäitusel I auhinna wõitnud): Lapsed, ärge tehke mind liiga uhkeks, muidu arwan ehk veel, et ma ije see härg olen.

Wanapagana nõu pojale.

Nüüd sa mõtad kätte haaki,
Lähed saama omal' saaki;
Soovid saaki rohkesti,
Kuule, tee siis ikka nii:

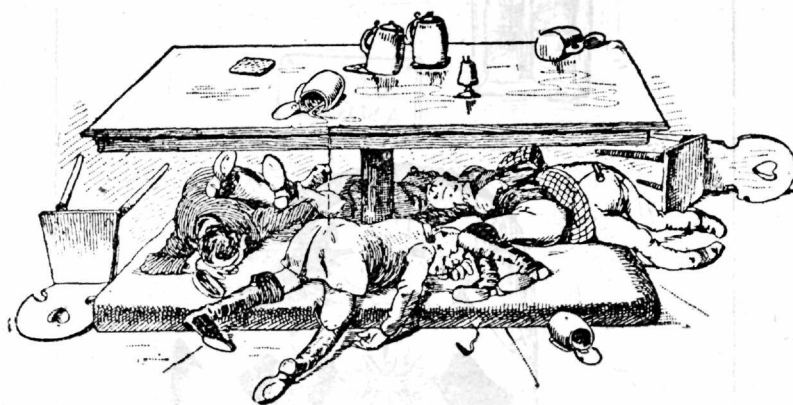
Varja ära oma sarved,
Et ei näe neid rahwa parved,
Muidu kohe lohkuvad,
Seljast neid veel näha saad.

Minu juurde ilmu arva,
Ära näita õiget karva,
Ütle: teistel mõtted head,
Ehk et neil wast väiksed wead.

Rebast mängi, rebast mängi
Kõbe kui ju jätab sängi,
Ole õige jesuiit,
Kuhu ial lähed siit.

Küll siis kõik sind wennaks peavad
Ja sind oma seffa weavad,
Uvavad sull akent, ust,
Ei tee kuskil tatistust.

Nii mõid täita raha potti,
Pista rahwast oma kotti;
Siis mõid näita, mis su karm,
Kui su oma rahwa parw.

[[Saksste klubis.

Selles klubis, mis jaksad rahwale nõuntavad.

Kõrwiike nutab Walge warsa surmawoodi ääres.

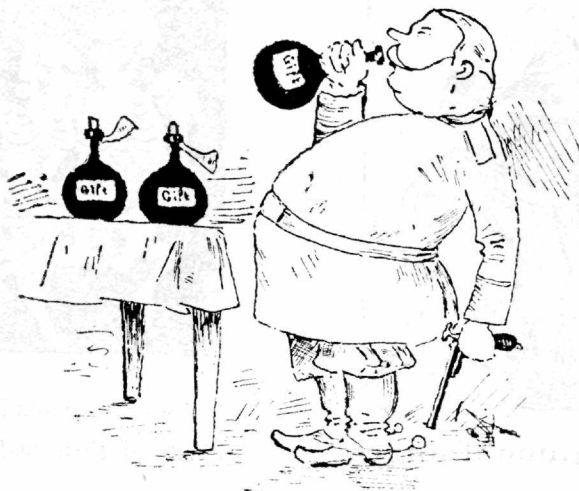
Saks armastajad
Röntgeni kirstu walgusel.

1

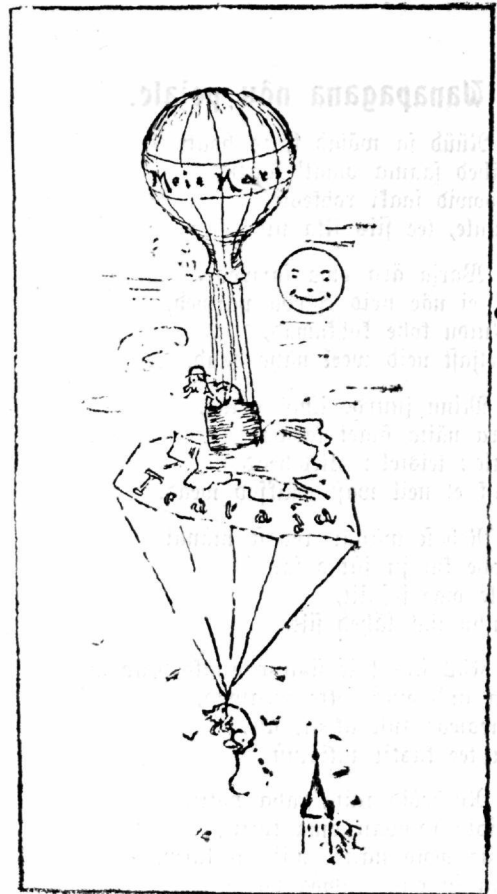

2

3

Tallinna teise Wõimumehe lugu.

Teataja kõige oma figadega ei suuda
„Meie Mafsi“ pidada.

Wanapagana põli.

Kudas on mu põli paha,
Uskuda sa wist ei taha!
Tunnis tuhat kord mind hüütaks,
Kõiki paiku appi püütaks.
Hüüdwad mehed, hüüdwad naesed,
Hüüdwad rikkad, hüüdwad waesed,
Jookse siia, jookse sinna,
Jookse maale, jookse linna,
Jookse nii, et keel suust wäljas,
Jookse, ole ise näljas,
Mega pole wõtta toitu,
Plattis ole enne koitu.
Tõesti, minu elupõli
Bahem on kui koerapõli.

Kaua ma ei saanud aru,
Miks ma neil kui tantsufaru,
Miks mind kiusawad nad taga,
Et ei muud kui jookse aga.
Täna wiimaks sain ma teada,
Miks nad püüdwad kõik nii seada:
Kartwad, et mul meelest läewad,
Kui mind ainult arwa näewad,
Kartwad, et ei põrgut päri
Ega minu uss neid näri.
Tühi kartus! Et nad unu
Ega minu küüfist punu:
Minu saun sai ammu leiki,
Dotab neid, et anda neile!

Wõeras: Ütelge, miks te seda katust ära ei paranda? Ta sajab ju läbi.

Peremees: Täna sihufese ilmaga ei saa teda ju keegi parandada.

Wõeras: Te võiks teda ju siis parandada, kui ilus ilm on.

Peremees: Kui ilm ilus on, siis pole seda ju tarwisgi.

Kooliõpetaja: Noh kubja Zuku, ütle mitu päewa en näbalis? —

Zuku: Seitse. — **Kooliõpet.**: Digus, ja misu-gune pääv on pühapääv? — **Zuku:** Kui isa kodus on ja ema peffa saab.

Armas onupoeg, miks teie studentid niiviisi õige lakute? **Rõik järelduselbub:** Kui me pärast ametis oleme, tohime ju ainult niipalju juua, kui me kanname. Sel-lepärast peame endid nüüd harjutama, et siis võimali-kult palju kanda võime.

W a r a s (kes raamatupoes nuhtluse seaduse raamatut ostab): Ütelge... see raamat on nii õhuke... see on wist kül pealehakkajate tarwis?

Kui materialist oma „materjali“ lugedes seda lebu-tundmisega kõrgelt alla lasseb kuffuda, et kuld- ja hõbe-tükid kõlisesedes üksteise vastu põrkawad, siis hüüab ta: „Mis kenad hääled!“ — kui ta õõpiku laulu juhtub kuulma, siis hüüab ta: „Mis see jääb kõlksutagu!“

W ö t t e t a = m ö t l e j a.

Tubli koilane kadakas.

(Kadaka päewaraamatust).

Zuudas sai kolmkümmend sekliit
Palgaks äraandmisest,
Tuhat sekliit aga saada
Wõin ma iseoma eest!

Tuhandest ju ära müüa
Wõib end ifka wistist mees,
Eiati kui sekliit seisab
Saksa pruut weel filma ees.

Wõrsja ainult ühte nõuab
Seklite ja oma eest:
Et ma rahwuse ja meele
Heidan ära enesest.

Et ma tema meelt ja mõtteid
Enesele omandan,
Et ma tema tahtmisele
Elus täitsa orjaks saan.

Mingu meel ja mingu rahwus,
Mis on minul kasu sest!
Zuudas sai kolmkümmend sekliit,
Tuhat saan ma oma eest!

Romaanid.

Kui lugeda teil himu, siis minge minu kappi,
Sealt leida kaunid kirju, täis kihwti, werd ja sappi,
Romaanisid, mis a'awad kas peale kanaanaha,
Romaanisid, mis teades, wõib saada palju raha.

Kui wesi kõwas kosas, nii woolab nendes meri
Ja paisub nõnda jõudsalt, et sünnib suisa meri
Ja püstol, põue oda ja puks neis pulmi peawad
Ja au ja wara rööwliid kõik ohwriid wangi weawad.

Kui seeni wihma jõul neis platši astwad wargad
Ja julged pangaldõhjad ja kelmid wäga targad
Ja jalakaubatoojad ja walewüristid, krahwid
Ja muud weel, keda ial ei kohuta kõik trahwid.

Maailma kurjust minu romaanides on näha,
Mis oma meistri teile ma röömuks lastnud teha,
Neid lugege ja hoidke eeskujuks eluaja, —
Nad walmistawad teile mu talus pärisemaja!

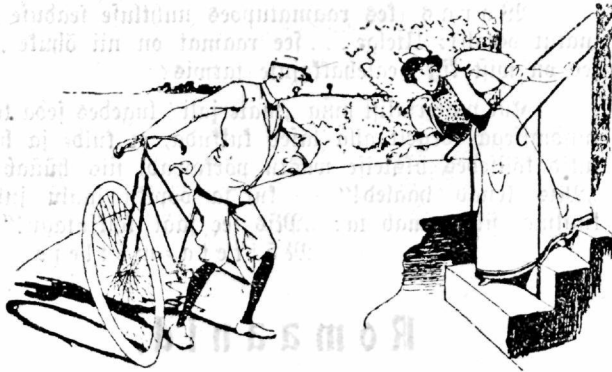
Uue aja pill.

Wäinamöinen, wiska kannel puruks,
Nõjata su põlwi weel ta suruks,
Meie aeg ei enam kandlest hooli,
Läbi teind ta lödtsapilli kooli.

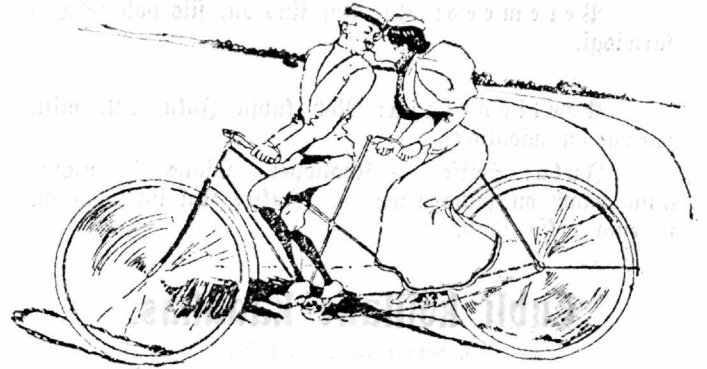
Kannel kuul'ma pannud rahwast ainult,
Pannud kalu weest ja loome wainult,
Kestast lööma kedagi ei saanud,
Kuis ka oled keeli pingutaund.

Kui mu poisid mängwad lödtsapilli,
Löömas warsti wana, noor kadrilli,
Raesed tantš'wad jalg' alt löhki lauad,
Mehed tantš'wad tihti jalgu rauad!

Jalgrattal abielusse.

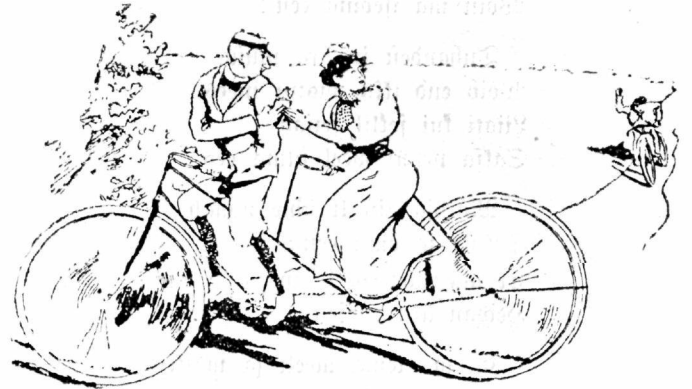
1. Oh tule, armas neiu,
Oh tule, ühes sõidame!

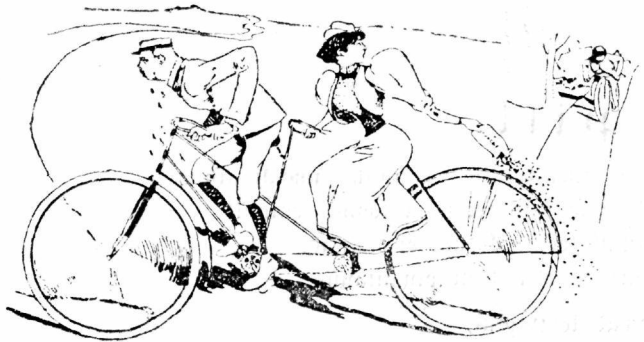
2. Mii magust pole midagi
Kui mu su armsa huuledelt.

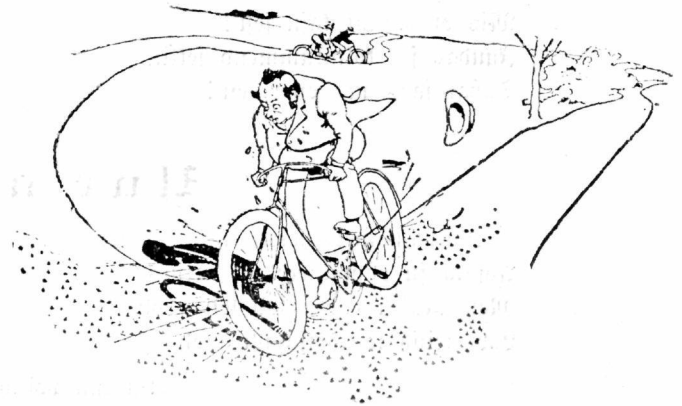
3. Näe, papa tõttab rattaga,
Mis nüüd, oh taewas, halasta.

4. Nüüd waja hoou lisada,
Et ligi meil ei jõuaks ta.

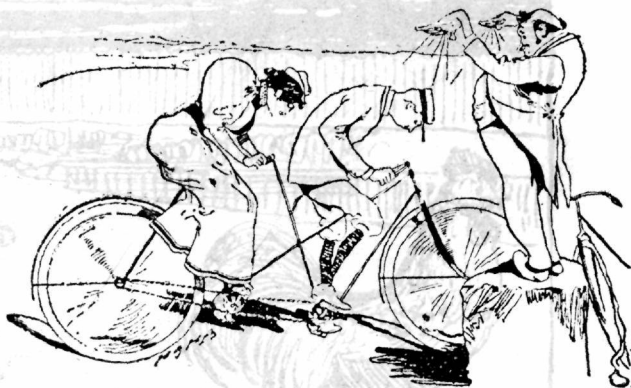
5. Ja tafistufeks teele ka
Raudnaelu waja külwata.

6. Nüüd mõidetuna langen ma.
Mis mõib veel hädas aidata?

7. Müüd olen üsna abita,
Ei rattal enam sõita saa.

8. Et ühendab meid armastus,
Siis, pastor, anna õnnistust!'

Muda - waaba wõidlased Pits ja kampani-
„Meie Matši“ teretamas.

K u l l u t u s.

Oleme kasulikkude tingimise all suure trobitonna Materjalismuse teugu siin omandanud. Söögi isu on neil väga hea. Väga tähelepanemise väärt omadus on neil see — et nemad alati nina kõige kõrjaga tükkis tuule poole mõistavad pöörata.

Tellimise aadress: Kullaseppa uul. Firma märk — kuld orita sint atna kohal.

S. P. Igal kuul jaadame auustatud ostjatele hinnatirjad ühes päewapiltidega. — on —

Mina olen see mees, kes Eesti kirjanduse uueks loob! — ütles Kalja Pärt — ning pani wereromaa-
nid käima. — on —

Tartu ülikoolil olla nii kange Wene lõhn juures, et Sakjad aewastama hakanud. — on —

Kadugu ihu nuhtlus, — ütles mees, kui naese käest folki sai. — on —

Kuue munad eht nute ajakirjanikkude esimesed tooded.

Majanduse nime all on Tallinnas mudo-waaba wõiduse institut asutatud. Kes wõidlas-tele wastumeelt, need waabatakse nudaga üle.

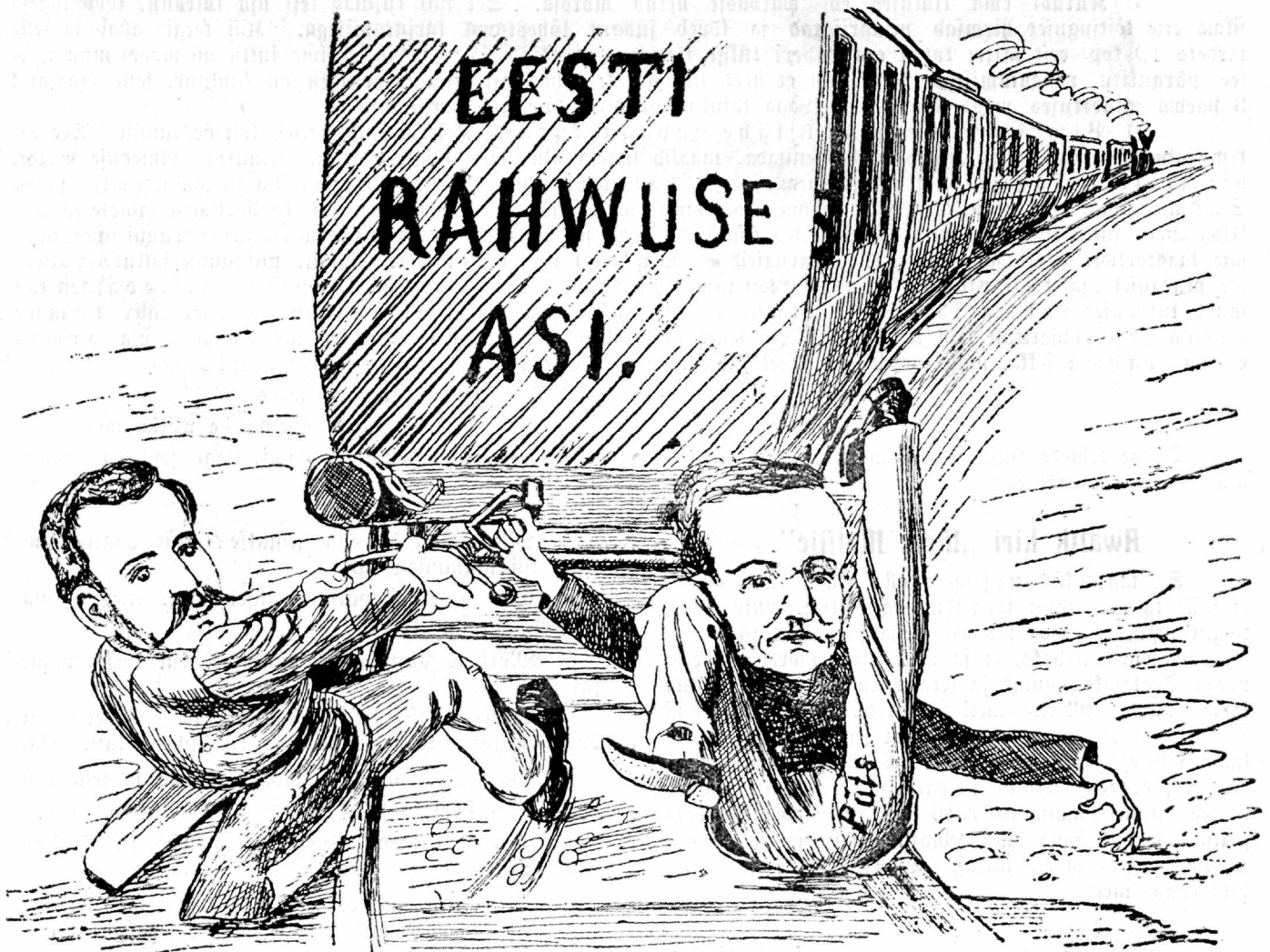

Tallinna ainus
ifeäraldus.

See ainus ja kallis lõbu
mis faksad rahwale
soowivad.

Eesti rahwuse asi edeneb ja tõmbab wiimaks mõnegi kaasa, kes ise ehiteks vastu punnida tahtsiwad.

„P i m e d u s e” tellimise kuulutus 1903 aastal.

Pimedus ilmub nagu seninigi ka 1903 aastal ikkagi pimestawas sibil, selle peale vaatamata, et meil küll õigus ja luba ammuigi käes on, teda enam walgustavamaks muuta. Oma pimestawat sihti tahab **Pimedus** sellepärast kinni pidada, et armjale (rumalale) Eesti rahwale maal ja linnas võimalikult teha, ka päiße päewa ajal magada. Meie oleme senini juba küll palju **Pimedust** teinud, aga tulewal aastal tahame **Pimedust** ilma ühegi **tulu peale vaatamata** veel kõiksuguste udu ja pilwedega ilustada. Lehe siju eest saab toimetuse, nagu tuttav, hoollega muret pidama! Senini tarvitajime **käärised käitsi**, tulewal aastal loodame **käärid aurujõul** käima panna. Ringituseks pealehe kõrwale anname annustatud tellijatele veel **terwe torwi täie kõltsaid**. Wanadest kõltsa wartest, milledest mõned **wereromaanide** nime all warsti mäletsetud jaawad, ei arwa meie veel küllalt olema, sellepärast nimetame siin mõned undiseks:

1) **Külitud rõõwli pruut** ehk **külm õde**, jutustus Siberi metsadest, mille peale meie iseäranis oma noorte lugejate tähelepanemist juhime; sest iga lehe külje peal saab **tofinate kaupade föri mahalõikamisi, ülespoomisi** ja muid kõledusi ette tulema. Peale selle loodame iseäranis **kombe wastaste** kohtade jaoks jeletawaid **warjupiltisi** ligi anda wõiwat, nii et noor rahwas ka **nägelikult** midagi õppida wõiks.

2) **Walgustuse töötuba** ehk **wiie rublased poisid pimeduse wõimuses**. Selles jutus saame oma lugejatele iseäranis **suure raha koku kraapimise** äri jaladusi ja pettuseid ilmutama; millest lugejad õppida wõiwad, kuidas kõige hõlpsam on **50 tuhat rubla** õiguse nimel koku ajada. Wäga õpetlik, iseäranis ajalehe wäljaandjatele.

3) Kuradi ema kihlused ehk wardasje actud mõrsja. See jutt kujutab keff aja koledufi, toob lugeja silma ette kõikjughused hirmsjad piinariistad ja lõpeb südant lõhestawa karjatamisega. Kui keegi tahab ja selle tarbeks 10 kop. eest mitte kofku ega paberi külge kleebitud marktsid sisse jaadab, wdime juttu nii moodi muuta, et see pörguliku rõõgatamisega lõpeb, nii et need lugejad, kes ehk waft midagit erkudest on kuulnud, selle tagajärel 3 päewa minestules maas lamavad. Wäga fajulik minestuse õppimise harjutamijets.

4) Pimeduse württ ehk kahe sabaga kurat. Koledad juhtumised keff öö tunnil. See pitem jutustus, mida wäga pikaks wdib wenitada, maalib lugeja silma ette kõige suurema selgusega pimeduse würtsti hirmsjaid hoigamisi, hädaldamisi ja haledat nuttu seierkasti kaasmängul, tühjas Salme aitas, kus tal mõlemi jaba karwu üks haawal wälja kistakse. Wäga soowitaw kooliealistele lastele lugeda. Mõski neist juttudest ei ole enne Eesti teeles ilmuud, seega siis algupäralised ja on meile koguni uute, tähtjate kaastööliste poolt sisse jaadetud. Sarnaseid on meil weel tühi ait täis. Minult niisuguste juttudega arma-me praegusel ajal kõige paremine armja Eesti rahwa südant harida ja tema kajuksid kaitseada; sest kõim muud küsimused rahwa ja seltji elust, tööst ja maha pidamisest, j. n. e. oleme juba kümne aasta eest põhjalikult läbi harutanud. Ja sellel sihil läheb Pimedus edasi ka uuel aastal oma armja Eesti rahwa sekka, ning loodab sell meel kõige teiste lehtedele hiilgawaks eeskujuks olla.

Prügi filmi riputades

Pimeduse wäljaandja.

Teiste lehtede kinsu näägutamisi ei maksa lugejatel tähele panna, waid telligu aegjasti, nagu senini on jündinud. Hind on endine.

Awalik kiri „Meie Matsile“.

Sa tahad küll naljamees olla, aga luba ometi, et sulle ka paar tõijst sõna kõneleda wdiksin. Mina pean kõigist lugu, kes tööd tahawad teha ja panen sulle sellepärast wäga pahaks, et ja meie talu nooremad perepoega Teotajaks sõimad ja teda mitmet pidi naeru alla jaata püüab. Mõttele ometi ka järele, kuidas ta mõisa herradega raja tüldes talu eest on seisnud ja kuidas ta linna sakstega meie asju hästi on ajanud ja osawaste meie kasude eest seisnud, ja palju muud niisuguseid asju, millega ainult tema jalgune hästi foolitatud noormees wdis walmsis jaada. Sina oma „Matsi“ tarkusega ei wdi niisuguseis asjus ometi midagi ära teha. Pea seda edespidi enam meeles.

„Maamees.“

Wastus: Hea külamees! Sinul kui tasaje loomuga talu wanal, kes noorte nalja palju tähelegi ei pane, on noorest perepojast nähtawalt ainult head teod meelde jäänud, wdi ei taha Sa muud mäletada. Aga tuleta meelde, kuidas poisjs kohe, kui ta wähegi wäljas asjal käima hakkas oma wanemaid wendi ja teisi töölisi kes talu heaks enam on teinud, kui tema waft eladesgi teha jõuab, teotama ja mudaga loopima hakkas. Waata, need ei ole kellegi mehe teod, waid päris poisikese tembud ja sellepärast ei wdi teda keegi auustada, weel wähem „Meie Mats.“ Tõji on, et koerust tehtakse teistes ja suurematesgi taludes, aga seda teewad sealgi Matsid ja muud karjapoisid aga mitte peenelt kaswatatud perepoeg, kes talu asjade juhtimises kaasosaline tahab olla. Niikaua kui ta niisuguseid poisikese tempa maha ei jäta, waid oma wanemaid wendi ja talu paremaid töömehi teotab ja mudaga loobib, ei ole soowitaw, et keegi temale küit auustust lubaks. Parandab ta aga meelt, küllap siis kõif õiglaselt meeles pidada oskame, mis ta mõisa ja linnajakste wastu meie heaks on teinud.

„Meie Mats.“

Mis nüüd kõige enne tehtakse? küsis Laatre Zuhkam, kui laulatufelt tuli.

Ega ta sellegi pärast walgets lähe, ütles mustlase Moor, kui last ristiti.

Morjens brat, ütles muislane, kui korstnapühkijat nägi.

Ei teeks paha, kui Teotaja naljalikas wabel ka midagi naljatat oleks, ütles mesikäpp, kui „Meie Matsi“ nägi.

Teotajal on on tats aadet: ijamaa ja selle rahwas, ühele lööb ta selga, teisele mööda kõrwu.

Pea on nii kui Peterburg ja teha kui Tallinn, ütles Siitika Jästa, kui purjus oli.

Oleks ifta nii, et püha oleks ja teine tuleks ja üks art aga wabel, millal jaoks sepitid teha, ütles laija Liisu pärast jõuluid.

„Meie Matsi“ jälletulemise kohta on weel tähele panna, et Mats oma töö seda tublimine teeb, kuida harwemine ta ilmub. Kui mõne meelest järgmine Mats liiga kauaks jääb, siis teadku, et ta seda tublim tuleb. Kui aga Matsilt dige palju tööd nõuutakse siis tuleb seda talimees „Nalja Madis“ ära tegema. Matsi jaoks palume aga hästi palju iga sugust materjali Matsi asjamehe kätte Keilasje jaata. Heäranis oodatud on pildid ja joonestused. Tublimite tööde eest maksetakse hästi. Head aprilli soowides

„Meie Mats.“

== Kuulutus. ==

Wana piiga paradüis ja **Wana poisid õnnelinn** on tähtjas naljaraamat kõigile noortele peiu-
dele ja neiu-tele. Ta õpetab, kust ja kuida tee Sirtju soo
poole läheb ja kuidas seal wana poiste ja piigade käsi käib
nagu wana sõna ütleb:

Wana tüdruk taewa kui, Wana pois on pörgu nui.
Naamatu hind 8 kop., raamatukauplustest jaada.